

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 21 януари 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шестнадесети януари, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Е.В. *** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №360 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Комисия за защита на потребителите (КЗК) против решение №791 от 15.11.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №574 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №К-0000022715/06.02.2012 г., издадено Директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗК (упълномощена със заповед №391/04.10.2011 г. на Председател на КЗК) срещу „***“, гр. П.*** с ЕИК по БУЛСТАТ***, с управител Н. Н. Й.*** за нарушение по чл. 68в във вр. с чл. 68г, ал. 4, чл. 68д, ал. 1 и чл. 68д, ал. 2, т. 4, предл. 2 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), като на основание чл. 210а от ЗЗП е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 (хиляда) лв.

В жалбата се твърди, че решението на Районен съд - Перник е неправилно, тъй като приетите за установени от районния съд съществени процесуални нарушения не са допуснати в хода на проведеното административнонаказателно производство. Твърди се още, че постановеният съдебен акт е необоснован. От касационния съд се иска да отмени първоинстанционното решение, като съответно потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, „***“, гр. П.*** в съдебно заседание се представлява от адв. С.***, който от името на дружеството възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор А.*** дава заключение, че решението на първата съдебна инстанция е правилно.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред

настоящата инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу сочените касационни основания.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от правна страна, въз основа на фактическите заключения на първата инстанция, следното:

Районен съд – Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото посредством данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях е приел за установено от фактическа страна, че на 03.06.2011 г. по повод жалба от клиент на пицария „***“, гр. Перник, стопанисвана от настоящия ответник, при извършена в обекта проверка от служители на КЗП било установено, че в лист-менюто и меню-листовките за поръчки и доставки на адрес били обявени цени на артикули – три вида риба, предлагани в заведението, без да се съдържа уточнение, че посочената за същите цена се отнася за 100 г. суров продукт, но че крайната цена се формира след измерване на продукта, без възможност същия да бъде разделян на части от по 100 г. За така установеното нарушение срещу „***“, гр. П.*** на 15.12.2012 г. е образувано административнонаказателно производство със съставяне на акт с №К-0000022715, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършваната служебна проверка за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство е установил наличие на допуснати съществени процесуални нарушения, които е приел като абсолютно основание за отмяна на правораздавателния акт само на процесуално основание, без спорът да бъде разглеждан в неговото същество. Установено от първа съдебна инстанция е, че процесното НП не отговаря на изискванията на чл. 57, т. 5 от ЗАНН във връзка с императивно заложеното съдържание на издаваните НП, тъй като в същото липсват: описание на нарушението, дата и място на извършване, обстоятелства по извършване и доказателства, които го потвърждават. Районният съд е приел още, че НП не съдържа и посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени виновно. Направени са и заключения в посока, че в процесното НП са описани две изпълнителни деяния – едното констатирано при проверката извършена на 03.06.2011 г. и друго такова – на Закона за туризма, установено при извършена на 14.12.2011 г. проверка, с което не било спазено правилото на чл. 18 от ЗАНН когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно лице е извършило няколко административни нарушения, наложените наказания да се изтърпяват за всяко от тях поотделно.

Административен съд – Перник споделя общия и краен извод на първата съдебна инстанция за необходимост от отмяна на наказателното постановление поради допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения, и този смисъл намира атакуваното решение за правилно и законосъобразно но по съображения, различни от изложените в мотивите.

Основателно е твърдението на процесуалния представител на ответника, че административнонаказателното производство се е развило в нарушение на правилото на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН във

връзка с изтичане на единия от сроковете за образуване на административнонаказателно производство посредством съставяне на акт за установено нарушение, а именно тримесечният от откриване на нарушителя, което е несъобразяване с разпоредбите на материалния закон от страна на първата съдебна инстанция. Касационният съд намира, че въпреки решението за отмяната на НП на процесуално основание неправилно решаващият състав на първа съдебна инстанция не е изследвал факта дали при издаване на АУАН е спазен срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Нормата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН забранява да се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението.

От приетите в производството пред районния съд писмени доказателства следва да се приеме, че още към момента на извършване на първата проверка в обекта, стопанисван от „***“, гр. П.*** актосъставителят – инспектор към КЗП, е разполагал с всички релевантни по случая факти и обстоятелства, както относно нарушителя, така и относно извършеното от него нарушение на ЗЗП. С извършване на проверката на място в обекта, по повод подадената от потребител жалба, след проверка на съдържанието и на двата вида меню относно посочените в жалбата артикули и начина на поднасяне на информация на потребителите за цената на същите, КЗП е разполагала с достатъчно данни и законен повод за образуване на административнонаказателно производство, без необходимост от последващи проверки относно конкретно това нарушение. При наличие на тези предпоставки оправомощените да съставят актове за нарушения на ЗЗП е следвало да сложат край на предварителната проверка конкретно относно това нарушение, като приемат или че нарушение на ЗЗП е извършено и дадат начало на производство по налагане на административно наказание, или че състав на нарушение не е осъществен. И това е следвало да бъде сторено в нормативно определения период от време, заложен в повелителната норма на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН – три месеца от откриване на нарушителя, но не по-късно от една година от извършване на нарушението. Това е крайният момент, до който административнонаказващите държавни органи могат да преследват едно лице за извършени от него административни нарушения в общия случай.

В настоящия казус е налице безспорно основание да се приеме, че срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН е пропуснат от актосъставителя, тъй като актът в настоящия случай е съставен на 15.12.2011 г., а нарушението е установено от обективна и субективна страна с проверката, извършена на 03.06.2011 г., по повод жалба от 02.06.2011 г.

Предвид гореизложеното факт е допуснато съществено процесуално нарушение, което е първо и самостоятелно основание за отмяна на НП, без спорът да бъде разглеждан в неговото същество. Административнонаказващият орган вместо да издаде процесното НП, при извършване на проверката за законосъобразност по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, е следвало да прекрати така образуваното производство по налагане на административно наказание, поради неспазен съгласно чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН срок за даване неговото начало.

За пълнота на настоящото решение следва да се отбележи, че се споделят мотивите на първата съдебна инстанция за съдържащи се в процесното НП описани състави две отделни административни нарушения – едното установено на 03.06.2011 г. и друго, подобно но не с идентичен състав от обективна страна, установено на 14.12.2011 г. Не се споделят изводите на първата съдебна инстанция за липса на реквизитите по чл. 57, ал. 1 т. 5 от ЗАНН. Ако не бяха налице установените безспорно пороци на провело се административнонаказателно производство, посочените от наказващия орган за нарушени законови разпоредби ще са напълно съответни на обстоятелствената част на НП, която от своя страна би била съответна и на установеното при извършената проверка. Като краен извод обаче, развитото се административнонаказателно производство е опорочено във висока степен, с което както съществено е нарушен законът, така и е ограничено правото на лицето, посочено за нарушител да се защити адекватно.

Във връзка с посочената в жалбата „необоснованост“ на атакувания съдебен акт като основание за касационно обжалване следва да се отбележи, че такова основание не е сред изброените в чл. 348, ал. 1 на НПК, приложим по силата на препращащата разпоредба на чл. 63, ал. 1, предл. 2 на ЗАНН, предвид което и не следва да се обсъжда от настоящия съд.

Предвид всичко гореизложено, както и след извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт относно валидност и допустимост на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, пороци, които да са основание за отмяна или изменение на решението на първата съдебна инстанция не бяха установени. Районен съд – Перник е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №791 от 15.11.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №574 по описа на съда за 2012 г., с което е отменено наказателно постановление №К-0000022715/06.02.2012 г., издадено Директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗК срещу „***“, гр. П. с ЕИК по БУЛСТАТ***, с управител Н. Н. Й.*** за нарушение на Закона за защита на потребителите.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/